



Picea abies 'Pendula'



Hoogte	4-6 m
Kroon	breed treurend, dichte kroon
Schors en takken	afschilferend, grijs
Blad	groen, groenblijvend
Bloemen	lichtpaars, rood, geel, bloeit in april
Vruchten	hangende cilindrische kegels, 10 - 15 cm lang
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	lemige grond, zandgrond, veengrond, zure grond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	3 (-40,0 tot -24,5 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Toepassing	parken, begraafplaatsen, grote tuinen, kleine tuinen
Oorsprong	werd door de Engelse kwekerij Lawson & Son in 1836 beschreven en geïntroduceerd, nadat deze een jaar eerder in Frankrijk was gevonden

Picea abies 'Pendula' is een langzaam groeiende, dichtvertakte struikvorm die van nature geen doorgaande harttak vormt en waarbij een hoofdtak meestal omhoog wordt geleid om zodoende een bepaalde hoogte te krijgen. Vanaf het punt waar de hoofdtak niet meer wordt geleid zal deze vervolgens steil naar beneden gaan groeien. Dit geldt ook voor de zijtakken. Alle zijtakken van deze dicht vertakte vorm hangen strak naar beneden. De twijgen en takken zijn verder gelijk aan Picea abies qua vorm en kleur. Dit geldt ook voor de glanzend donkergroene naalden. 'Pendula' produceert gewoonlijk zeer weinig kegels. Ook in het wild komen vormen van Picea abies voor met sterk afhanginge takken. In de loop van de geschiedenis is het meerdere keren gebeurd dat dergelijke planten werden vermeerderd en als 'Pendula' op de markt werden gebracht. De meest algemene vorm, zoals hier beschreven, werd door de Engelse kwekerij Lawson & Son in 1836 beschreven en geïntroduceerd, nadat deze een jaar eerder in Frankrijk was gevonden. Winterhardheidszone: 3